

A College van Beroep voor het bedrijfsleven te s'Gravenhage 2005. március 17-i határozatával a Coxon & Chatterton limited kontra Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit ügyben benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem

(C-130/05. sz. ügy)

(2005/C 143/28)

(Az eljárás nyelve: holland)

A College van Beroep voor het bedrijfsleven te s'Gravenhage (Hollandia) 2005. március 17-i határozatával, amely 2005. március 21-én érkezett a Bíróság Hivatalához, a Coxon & Chatterton limited kontra Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit ügyben előzetes döntéshozatal iránti kérelmet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához.

A College van Beroep voor het bedrijfsleven te s'Gravenhage a következő kérdésekről kéri a Bíróság döntését:

- 1) Úgy kell-e értelmezni a 97/78/EK irányelv ⁽¹⁾ 17. cikke (2) bekezdésének a) pontját, hogy az az ok, ami miatt azt a szállítmányt, amely nem felel meg a behozatali követelményeknek, a behozatalra vonatkozó közösségi előírások nem teljesítésében rejlik, vagy azok között a feltételek között keresendő, amelyek a rakomány érdekeltjével történt megállapodás szerinti helyen, a 97/78/EK irányelv I. mellékletében felsorolt területeken kívül érvényesek?
- 2) A 97/78/EK irányelvnek a 97/78/EK irányelv 22. cikkének (2) bekezdésével és a 2377/90/EGK irányelv ⁽²⁾ 5. cikkével együtt olvasott 17. cikkének (2) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy ez a rendelkezés minden esetben előírja az érintett állati termékekből álló szállítmány kötelező megsemmisítését, amikor a 97/78/EK rendeletben előírt ellenőrzés alapján az állapítható meg, hogy egy termék szállítmány az emberi vagy állati egészséget veszélyeztethetné?
- 3) Úgy kell-e értelmezni a 97/78/EK irányelvnek a 2377/90/EGK irányelv 5. cikkével együtt olvasott 22. cikkét, hogy a 2377/90/EGK rendelet V. mellékletében felsorolt egyik anyag maradványanyagainak kimutatása egy szállítmányban már azt jelenti, hogy az érintett szállítmány olyan veszélyt jelent az emberi és az állati egészségre, hogy a visszaküldés kizárt?
- 4) Ha a második kérdésre adott válasz nemleges, úgy kell-e értelmezni a 97/78/EG irányelv 17. cikkének (2) bekezdését, hogy ez a rendelkezés egyidejűleg azon harmadik ország érdekeinek védelmére is szolgál, amelybe a szállítmányt a

visszaküldést követően beviszik, még akkor is, ha ez az érdek nem jelenti egyidejűleg egy olyan érdek védelmét, amely az Európai Unió tagállamaiban fennáll?

- ⁽¹⁾ A harmadik országokból a Közösségbe érkező termékek állat-egészségügyi ellenőrzésének megszervezésére irányadó elvek megállapításáról szóló, 1997. december 18-i 97/78/EK tanácsi irányelv (HL L 24., 9. o.)
- ⁽²⁾ Az állati eredetű élelmiszerekben található állatgyógyászati készítmények maximális maradékanyag-határértékeinek megállapítására szolgáló közösségi eljárás kialakításáról szóló, 1990. június 26-i 2377/90/EGK tanácsi rendelet (HL L 224., 1. o.)

Az Európai Közösségek Bizottsága által az Osztrák Köztársaság ellen 2005. március 21-én benyújtott kereset

(C-133/05. sz. ügy)

(2005/C 143/29)

(Az eljárás nyelve: német)

Az Európai Közösségek Bizottsága (képviseli: D. Martin, kézbesítési címe: Luxembourg), 2005. március 21-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Osztrák Köztársaság ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság:

- 1) állapítsa meg, hogy mivel nem fogadta el mindazon törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségessé ahhoz, hogy szövetségi szinten megfeleljen a 2000/78/EK irányelv fogvatékoságon alapuló hátrányos megkülönböztetésre vonatkozó rendelkezéseinek, illetve tartományi szinten Bécs és Alsó-Ausztria tartományok kivételével az irányelv valamennyi rendelkezésének, illetve azokról nem értesítette a Bizottságot, az Osztrák Köztársaság nem teljesítette a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 18. cikke alapján fennálló kötelezettségeit.
- 2) kötelezze az Osztrák Köztársaságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

Az Osztrák Köztársaság nem tette meg az irányelv fogyatékoságon alapuló hátrányos megkülönböztetésre vonatkozó rendelkezéseinek szövetségi szintű átültetéséhez, illetve tartományi szinten, kivéve Bécs és Alsó-Ausztria tartományokat, az átültetéshez általában szükséges intézkedéseket, illetve ezekről nem értesítette a Bizottságot.

(¹) HL L 361., 15. o.

Az Európai Közösségek Bizottsága által az Olasz Köztársaság ellen 2005. március 22-én benyújtott kereset

(C-134/05. sz. ügy)

(2005/C 143/30)

(Az eljárás nyelve: olasz)

Az Európai Közösségek Bizottsága, képviseli: E. Traversa, a Bizottság Jogi Szolgálatának tagja, 2005. március 22-én keresetet nyújtott be az Európai Közösségek Bíróságához az Olasz Köztársaság ellen.

A felperes keresetében azt kéri, hogy a Bíróság állapítsa meg, hogy:

1. a hitelek peren kívüli behajtására irányuló tevékenységnek a helyi rendőrhatalóság (Questore) által kibocsátott engedélyhez kötésével;
2. az engedély érvényességének a kibocsátás szerinti megye területére történő korlátozásával;
3. a hitelek peren kívüli behajtására irányuló tevékenység gyakorlásának az engedélyben kifejezetten megjelölt helyiségekhez kötésével;
4. a tevékenységet végző engedélyében nem szereplő tartományban történő tevékenységgyakorlás meghatalmazott képviselő részére történő megbízás átadásához történő kötésével;
5. a tevékenységet végzők arra történő kötelezésével, hogy egy táblázatban látható módon közzétégyék mindazokat a műveleteket, amelyeket ügyfeleik érdekében végezhetnek;
6. annak előírásával, hogy a helyi rendőrhatalóság (Questore) az engedélyt további előírásokhoz kötheti;

7. a tevékenységet végzők tarifa-megállapítási szabadságának korlátozásával;

8. a hitelbehajtási tevékenységnek a banki és hitelintézeti tevékenységről szóló 385/93. sz. törvényerejű rendelettel összeegyeztethetetlennek történő minősítésével

az Olasz Köztársaság nem teljesítette az EK-szerződés 43. és 49. cikkéből eredő kötelezettségeit.

– kötelezze az Olasz Köztársaság a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek:

1. A rendőrhatalósági engedély követelménye nem egyeztethető össze az EK 49. cikkel, mivel ezt minden, valamely más tagállamban letelepedett szolgáltatóra kell alkalmazni, azonban anélkül, hogy figyelembe kellene venni, hogy ezek a szolgáltatók eleget tettek-e a származási országuk jogszabályai által ugyanezen közérdek védelme céljából előírt kötelezettségeiknek.

2. Olaszország területe jelenleg 103 megyére (provincia) oszlik. Ennek következtében, ha egy közösségi vállalkozó, aki Olaszországban szándékozik letelepedni és tevékenységét Olaszország területének jelentős részére kívánja kiterjeszteni, az engedély iránti kérelmet annyiszor kell benyújtania, ahány megyére oszlik az a terület, ahol tevékenységét folytatni kívánja, tehát 103 kérelmet kell benyújtania, ha Olaszország egész területén szándékozik letelepedni és tevékenységét gyakorolni.

3. Valamely társaságnak, amely Olaszországban szándékozik letelepedni és tevékenységét meghatározott kiterjedésű területre kívánja kiterjeszteni, nem csak hogy többféle engedélyt kell beszereznie, hanem annyi helyiségről is kell gondoskodnia, ahány engedélyt beszerezett, és ahány megyében tevékenységet végez. Ez a kötelezettség bizonyosan aránytalan, tekintve ennek a vállalkozók számára okozott költségeit, túl azon, hogy mindez nem nélkülözhetetlen a tevékenység gyakorlásához. Továbbá, a helyiségekkel való rendelkezés kötelezettségének előírása nem jelent mást, mint a határokon átnyúló szolgáltatás területén tevékenykedő jogalany letelepedését előírni.

4. Valamely, tevékenységét jogszerűen gyakorló gazdasági szereplőnek tevékenységét Olaszország egész területén gyakorolnia kell tudni, anélkül, hogy megbízási szerződést kellene kötnie egy közvetítővel, abban az esetben, ha a gazdasági szereplő azon a megyén kívül szándékozik tevékenykedni, amelyre az engedélyt megkapta. Ez, az ugyanabban a tevékenységi körben működő közvetítő a megbízó potenciális versenytársa, ráadásul megbízóhoz fordulni többlet idő- és költségráfordítást jelent a megbízó számára.